

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr. Szűcs Bernadett pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt folyamatban lévő perében Nyíregyházán, 2005. évi október hó 26.napján 4.P.20.002/2005/33.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 37.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 18.000.- (Tizennyolcezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő Dr. Szűcs Bernadett pártfogó ügyvéd részére 12.000.- (Tizenkettőezer) Ft munkadíjat + 5.000.- (Ötezer) Ft készkiadás, azaz összesen 17.000.- (Tizenhétezer) Ft pártfogó ügyvédi díjat állapít meg.

Felhívja a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy az ellátmány terhére dr. Szűcs Bernadett pártfogó ügyvéd részére a pártfogó ügyvédi díjat a fentiek szerint utalja ki.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és az állam által előlegezett pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 32.000.- Ft-ot és ennek 1991. január 16. napjától a kifizetésig számított kamatait. A felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Indokolásában megállapította miszerint tény az, hogy a foglalás óta eltelt jelentős időbeli távolság miatt a tanúként meghallgatott, és a foglalásnál jelen lévő "A", "B", "C", "D" és "E" érdemi információval, ismerettel az elébük tárt foglalási jegyzőkönyv tartalmán kívül nem rendelkeztek. Tény az is, hogy a felperes és volt házastársa közt ("E") a viszony ellenséges, és ilyen körülmények között "E"-től elfogulatlan tanúvallomás tétel nem várható. Az ingók körére vonatkozóan ezért a megyei bíróság "F" a Szolnoki Városi Bíróságon 2005. március 7. napján tett nyilatkozatát fogadta el figyelemmel arra a tényre is, hogy a felperes valamint volt házastársa közötti - házastársi vagyontársaságot megszüntető és 1988. április 26. napján kelt okirat szerint a felperes birtokában maradtak a konyhai felszerelések.

A Fővárosi Ítéltábla közbenső ítélete indokolására figyelemmel rögzítette a megyei bíróság, hogy az alperes helytállási kötelezettségét kizárólag a végrehajtás alól mentes vagyontárgyak vonatkozásában állapította meg azzal, hogy a károsodás időpontjától kezdődően kötelezte az alperest kamat megfizetésére. A mentes vagyontárgyak értéke vonatkozásában a döntést "G" ingószakértő véleményére alapította.

"H" igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes betegségei nincsenek okozati összefüggésben a végrehajtási eljárással, ezért ez okból a felperesnek a nem vagyoni kártérítés iránti igényét elutasította.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak megváltoztatása, keresetének történő helytadás iránt.

Előadta, hogy a megismételt eljárásban vagyoni káráról, így a jogtalanul lefoglalt és elvitt ingóságokról értékre megállapítva részletes kimutatást adott fényképekkel aládokumentálva, hogy a perbeli ingatlanban milyen ingóságok voltak elhelyezve.

A felperes az ingatlanában egyedül élt a foglalás időpontjában, s ugyanezen időpontban az ingatlanban nem tartózkodott, mivel ...országban volt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy súlyos szívbetegségben szenved, majdnem mozgásképtelen, folyamatosan orvosi kezelés alatt áll, illetve műtétekre került sor.

A jogellenes végrehajtási cselekmény a felperes mind vagyoni, mind egészségi állapotát súlyos mértékben megnehezítette, illetve ellehetetlenítette.

A bíróság által kirendelt szakértő véleményével kapcsolatosan akként nyilatkozott, hogy azt nem fogadta el, az hiányos, hiszen a felperes által feltűntetett és értékében is megjelölt ingóvagyon nagy részére a szakértő nem nyilatkozott.

A nem vagyoni kárt illetően, további pszichológus szakértő kirendelését is kérte e körben. Nem fogadta el az igazságügyi orvosszakértői véleményt sem.

A felperes jogi képviselője a fellebbezést az alábbiak szerint tartotta fenn (Pf.I.20.184/2006/15.sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal):

A Fővárosi Ítéltábla rész-közbenső ítélete a felperesi kereset jogalapját jogerősen megállapította. Az elsőfokú bíróságnak azösszezszerűség tekintetében kellett a megismételt eljárásban a bizonyítást lefolytatni. A megismételt eljárásban a felperes tételesen felsorolta azokat az ingóságokat, amelyek a foglaláskor a lakásban voltak, meghatározta ezek értékét és fotókat is csatolt. "F" a bíróságon jegyzőkönyvezett tanúvallomása ugyancsak alátámasztja azt, hogy a felperes által felsorolt ingóságok teljes körűen ott voltak a lakásban, hiszen ezen tanú vallomásában a felperes által felsoroltak nagy részéről azt nyilatkozta, hogy a lakásban voltak. Az elsőfokú bíróság az ingóságok körére nézve ezt a tanúvallomást elfogadta, ennek ellenére a szakértőt nem nyilatkoztatta valamennyi ingóság tekintetében. Az elsőfokú ítélet nem adta indokát annak, hogy a felperes által kért további bizonyítást miért mellőzte.

A nem vagyoni kártérítés körében a felperes két körülményre hivatkozással terjesztette elő az igényét, az egyik az, hogy a több mint 10 éve tartó perben életkörülményei ellehetetlenültek, a másik pedig az, hogy ez alatt az idő alatt a már meglévő korábbi betegségei még tovább súlyosbodtak, a hosszantartó pereskedés miatt stresszhelyzet alakult ki nála, további egészségromlási tünetek jelentkeztek nála, amit egyébként az orvosszakértői vélemény utolsó mondata is alátámaszt. A felperes ugyan kifogásolta, hogy nem került sor pszichológus szakértői vélemény beszerzésére, de jelenleg az az álláspontja, hogy ezen bizonyítás nélkül is melyre vonatkozó indítványát egyébként továbbra is fenntartja, a rendelkezésre álló szakértői véleményből megállapítható az ő pszichés károsodása is. A felperes jelenlegi álláspontja az, hogy szeretné, ha mielőbb befejeződne a per, de emellett úgy is ítéli meg, hogy az eddig rendelkezésre álló bizonyítékok is elegendőek az érdemi befejezéshez.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányul.

Kiemelte miszerint kétségtelen, hogy az elsőfokú ítélet indokolás nem teljeskörű, az kiegészítésre szorul, de a peradatok alapján ez a kiegészítő indokolás a másodfokú eljárásban is megtehető.

A Fővárosi Ítéltábla jogerős határozatában megállapította, hogy az 1991.január 16-i foglaláskor jegyzőkönyv készült, mely tartalmazza a lefoglalt ingóságok körét. A jegyzőkönyvben foglaltakkal szemben a Pp.195.§-át figyelembe véve a felperest terhelte a bizonyítás.

A felperes nem bizonyította, hogy a foglalási jegyzőkönyvben foglalt ingóságokon túlmenően további és az általa állított ingóságok voltak foglaláskor a lakásban. A fotók, amelyekről nem tudni mikor és hol készültek, nem igazolhatják a felperes állítását, de nem igazolja azt "F" vallomása sem, hiszen a vallomásából kiderül, hogy nem járt a lakásban.

A nem vagyoni kártérítés körében pedig azt kellett a felperesnek bizonyítani, hogy az 1991.január 16-i foglalási cselekmény jogellenes volta a már meglévő betegségeit tovább fokozta, illetve azon túlmenő egészségkárosodást okozott.

Nem bizonyította a felperes azt sem, hogy a már meglévő betegségeit a foglalási cselekmény jogellenes volta tovább súlyosbította, illetve azon túlmenő egyéb egészségkárosodást is okozott. A szakértői vélemény ebben a kérdésben nem ellentmondásos, nem kétséges.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.056/2004/7. számú rész és közbenső ítéletének a megismételt elsőfokú eljárásra tett utasításait maradéktalanul végrehajtotta, nyilatkoztatta a felperest tételesen vagyoni káiról, nem vagyoni kárának ténybeli aljáról, a felperesi indítványnak megfelelően lefolytatta a bizonyítást a vagyoni és nem vagyoni kárát igazolandóan.

Ehhez képest a tényállást érdemében helyesen állapította meg, az abból levont érdemi döntése is helytálló, melyet az alábbi kiegészített indokolással osztott az ítéltábla.

Osztotta az ítéltábla azt az alperesi érvelést, miszerint a jelen eljárásban a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a foglalás időpontjában milyen ingóságok voltak még a foglalási jegyzőkönyvben feltüntetettekén túl a lakásban, amit bizonyítania - a tanúvallomások alapján - nem sikerült, erre

vonatkozóan bizonyító erővel sem a felperes által csatolt fényképfelvételek - nem állapítható meg, hogy azok mikor és hol készültek - sem pedig az úgynevezett „Házastársi vagyontörséget megszüntető” okirat nem alkalmas, ugyanis az legfeljebb a keltebeli - 1988. április 26. - állapotot tükrözheti.

Kétségtelen tény, hogy a felperes a vagyoni kártérítés körében káraként több olyan ingóságot is felsorolt, amely állítása szerint a foglalás időpontjában a lakásban volt, és onnét a jogellenes foglalás során tűnt el. Ezt alátámasztandó csatolta lányának "F" a Szolnoki Városi Bíróságon 2005. március 7. napján nyilvános félfogadási napon a felperes által előállítottan tett nyilatkozatát.

Megjegyzzi az ítéltábla, hogy a jegyzőkönyv felvételekor egyébként figyelmeztették a felperest, hogy a Szolnoki Városi Bíróság tanúmeghallgatást a perbíróság megkeresésére végezhet, valamint a felperes azt is tudomásul vette, hogy a Szolnoki Városi Bíróság a jelen eljárásban kizárt bíróság.

A peradatokból ugyanakkor megállapítható, hogy a felperes saját előadása szerint 1989. szeptemberétől 1991. október 27. napjáig ...országban tartózkodott. Ez idő alatt állítása szerint édesanyja a lakásába rendszeresen bejárt, mivel kulccsal rendelkezett, továbbá "E" is többször bejutott a lakásba.

Ezzel kapcsolatosan a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.P.20.582/2004/14. jegyzőkönyvének 10. oldalán "F" tanúként akként nyilatkozott, hogy „amikor édesanyám ...országba távozott 1989. szeptember 9-én a nevelőapámnál, "E"nél, és a mamánál "I" maradt kulcs a ... lakáshoz."

„Én a lakásban az édesanyám ...országba történő hazaéréséig nem jártam be, nekem nem volt kulcsom, a nagymama járt be."

A fenti tanúvallomás tükrében tehát a megismételt eljárásban a tanú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata legfeljebb a felperesnek a ...országba távozását megelőző időszakra vonatkozhatott csupán.

Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a Fővárosi Ítéltábla utasításainak megfelelően a végrehajtás alól mentes vagyontárgyak és a bizonyítottan ott lévő tárgyak körére korlátozottan, azok értéke megállapítására rendelte ki a szakértőt. A szakértő a kirendelésnek megfelelően készítette el a szakvéleményét, az kifogás alá nem esik.

A nem vagyoni kárigény jogalapjával kapcsolatosan a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a jogellenes cselekménnyel - a végrehajtói foglalással - okozati összefüggésben keletkeztek a felperes betegségei, illetőleg a jogellenes cselekmény a meglévő betegségei súlyosbodását, életelnehezülést okoztak. Ehhez képest a 23.sorszám alatti szakvélemény egyértelmű : a felperes nem szenved olyan testi betegségben, amely a végrehajtási eljárással, illetve ennek jogellenességével összefüggésbe hozható lenne.

A jogellenes cselekmény maradandó testi károsodást, súlyos egészségromlást, vagy betegségeiben tartós végleges romlást nem okozott. Az ítéltábla álláspontja szerint "H" igazságügyi orvosszakértő véleménye (23.sz.) nem hiányos, nem homályos, önmagával illetve a peradatokkal nem áll ellentétben.

A peradatok szerint is a felperes korábban - konkrét kifogás nélkül - a szakértőnek csupán a tárgyalásra történő idézését kérte (30, 32) illetve a tárgyaláson (33) mindössze akként nyilatkozott, hogy a szakvélemény nem megalapozott, mert a felperesnek a nem vagyoni kár iránti igényét nem támasztja alá.

Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság okszerűen mellőzte a szakértő meghallgatását.

A felperes által hivatkozott súlyos fokú pszichés eltérések, nevezetesen, hogy a már több mint 10 éve tartó perben életkörülményei ellehetetlenültek, ezen hosszú idő alatt már meglévő betegségei tovább súlyosbodtak, a hosszantartó pereskedés miatt stresszhelyzet alakult ki nála, nem a jogellenes végrehajtással kapcsolatosak.

Mivel nem a perbeli jogellenes cselekménnyel állhat esetlegesen okozati összefüggésben a felperes pszichés terheltsége (23.sorszámú szakvélemény 3.oldal utolsó mondat) így a pszichológus szakértő kirendelését is okszerűen mellőzte a megyei bíróság, erre kellő alapot az ítéltábla sem látott.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét érdemi helyessége okán a Pp.253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta. A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd 7/2002. (III.30.) IM számú rendelet 1. § -a, 5. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján megállapított pártfogó ügyvédi díjat, valamint a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a

felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdése, 14. § -a, és a Pp.78. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alperes készkiadásból - útiköltség - álló perköltsége megfizetésére.

Győr, 2008. augusztus 28. napján

Dr. Ábrahám Éva sk..

Lezsák József sk..

Vass Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró